

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

non transit, & extante consuetudine, & concessio ne Papæ prout est in Ciuitate Ferrariæ, q̄ feuda ecclesiastica sint quid hereditarium, & ad omnes indifferenter transeant.

Filius naturalis legitimatus à patre hæres institutus, & per fideico. grauatus detrahit legitimam, & Trebellianicam de bonis fideico. subiectis, & quid de bonis feudatilibus, & emphyteoticis ecclesiæ.

Feudi inuestitura à domino fieri non p̄t in præiudicium fideicommissi, si feudum sit quid hereditarium, nec antiquæ concessionis, si in ea comprehensi supertint.

Feudum non potest alienari, nec in dotem dari in præiudicium vocatorum ex contractu, & beneficio domini.

CONSILIVM CXIII.

ISO testō nobilissimi uiri D. Ludouici de Muzzarellis ciuis Ferrariensis, & uisib. plurib. inuestituris atq; concessionib. factis D. Baptiste, & fratrib. de Muzzarellis ab ep̄atu Ferrariæ de plurib. bonis stabilib. uisq; et copia cuiusdā Bullæ & concessionis factæ per Bonifacium Papā populo Ferrariensi, de plurib. dubitari contingit; Primo cū in substitutione facta in testō d. Ludouici Iulio hæredi instituto de filiis D. Ioannis Muzzarelli fuerit facta mentio de filiis legitimis natis ex legitimo matrimonio p̄ hæc uerba, & casu, quo d. Iulius decederet, seu deficeret ante dictā D. Diamantem sine filiis legitimis natis ex legitimo matrimonio & c. utrum intelligatur de filiis masculis tñ, an uerò er̄ de filiabus adeo q̄ existentia filiarum Iulij excludatur filij D. Ioannis à substitutione facta; Et prima facie dicendum esse v̄. q̄ excludantur, t̄ nam ex quo de filiis legitimis in conditione simpliciter mentio facta fuit, filiorum appellatione femina quoq; continentur adeo, q̄ illarum superexistentia adō deficit, arg. l. si scriptum in prin. et ibi Barr. ff. de leg. 2. Alex. post alios in l. sed si hac. §. libe. ff. de in ius uoc. l. si qs ita in prin. ff. de testa. tur. Dyn. & doct. in l. qui duos ff. de leg. 3. Bal. in l. 1. C. de legi. hare. & in indiuiduo est de mente Bar. & Imol. in l. cum auus, ff. de cond. & demon. ubi uolunt illam conditionem, si decesserit sine filiis, p̄ solas feminas deficere l. cū acutissi. C. de fideicom. ibi nisi il, qui onerati sunt, sine filiis, uel filiabus fuerint defuncti. ¶ Secundo t̄ q̄ in casu fauorabili masculinū a testatore proferat, tunc femininum comprehendit l. 1. cū gl. ff. de verb. sig. Bar. in d. l. si ita scriptum, sed hæc uerba masculini generis a testatore in casu fauorabili proferunt, ergo et in feminino uerificabunt, & p̄r filia Iulij substitutos excludere debent. ¶ Tertio t̄ & fortius v̄, q̄ si testator dixisset si defecerit sine filiis masculis, subintelligendum fuisset, & feminis adeo, vt et in casu isto substitutos excludissent, argō d. l. cū auus, q̄ præsumit illā conditionem, si decesserit sine filiis masculis, & feminis, tanq̄ plus dictū, & minus scriptū, ut ibi iuncta d. l. cū acutissimi, & sic istam totā conditionem, q̄ testator nihil expressit, ergo a fortiori dicendū est, legem præsumere illā partē si decesserit sine feminis, q̄ testator de filiis masculis expressit quia facilius testator unū uerbū omittere potuit, q̄ totam conditionem per rōnem dictorum iurū: Multo magis igit hoc idē dicendū erit, q̄ simpliciter dictū esset, si decesserit sine filiis, q̄ tunc nihil aduersari v̄, imò oīa conueniunt, cum filiorum appellatione comprehendant filia, & ex mente, & ex proprietate uerborū, iuxta ea, q̄ h̄r per glā d. l. i. ff. de uerb. sign. & arg. eorum, q̄ h̄r in d. l. si ita scriptū,

¶ Quarto in terminis n̄is q̄ facta fuit substitutio sub adōne, si decesserit sine filiis, doct. cōteruolunt, tunc filias feminas non facere deficere illam conditionem, neq; substitutum excludere, q̄ ex coniecturata mente testatoris colligitur ipsum noluisse appellatione filiorum comprehendere feminas, hoc est nepes ex filio instituto, ut q̄ testator habuerit filias feminas, quas solū in re certa instituerit, filios uero masculos hæredes uniuerfales fecerit, q̄ postea sub illa cōditione, si sine filiis, substituerit, q̄ cum proprias filias p̄ masculos excluderet, & illis substitutum p̄posuerit, sequitur, ipsum multo magis uoluisse nepes ex filio excludere, magisque substitutum, q̄ dictas nepes dilexisse, argō l. si uia matre C. de bon. mat. And. Barb. in quodam consi. suo posito inter consi. Alex. nu. 2. lib. 4. Cum & Pau. Cast. in l. i. C. de cond. infer. & latissime h̄r p̄ Soc. in d. l. cū auus col. 2. cum sequentib. ubi multos allegat. Sed in casu n̄o hæc mens defuncti coniecturata cessat, quia ipse filias feminas nō habuit, quib. masculos & substitutos p̄tulerit, ergo standū est dispoñi iuris cōis uolentis, q̄ appellatione filiorum maxime in condōne positorū femina quoq; comprehendantur, vt supra p̄ iura p̄allegata, & ita ingenuè faretur, & concludit Soc. in d. l. cum auus col. 54. post Pau. de Cast. in uersis enim testator ex eo, q̄ in substitutione facta filio post eius mortē intelligitur tacita adō, si decesserit sine filiis, aut filiabus, d. l. cū acutissimi cum aliis, t̄ ergo expressa a testatore fm iuris dispoñē intelligi debet, arg. l. 2. ff. de admin. rerum ad ciuit. pert. in l. si debitor. §. si. ff. quibus mo. pign. uel hyp. sol. ¶ Vltimo, q̄ testator habuit raritatem erga Iulium filium, illum substitutos p̄tendit, eandē censet habuisse erga oēm eius posteritatem siue masculinam, siue feminam d. l. cum auus, & d. l. cum acutissimi, & ibi gl. Ergo sub illis uerbis si sine filiis debent cōprehendi filia femina ipsius Iulij ad exclusionem substitutorū. ¶ Ceterum, prædictis oīb. non aduersantib. s̄riam sn̄am in n̄is uerminis ueriores esse arbitror, q̄m doct. oēs, uel latē magis cōter uolunt, t̄ quib. ubiq; apparet de mente p̄sumpta, & coniecturata testatoris, ipsum uoluisse p̄ferre substitutos feminis, tunc appellatione filiorum positorum in adōne femina non comprehenduntur, sed solum masculi, quib. regulariter, & de iure cōi fecus sit, q̄m p̄ mentē testatoris coniecturata ab hac significatione recedit, ueluti hoc p̄ plurima clarissime cōfirmat insignis p̄ceptor meus in d. l. cū auus quasi per sex columnas. fatetur Cum. Pau. Cast. & alij in d. l. i. C. de cond. infer. & Barban. d. consi. 2. inter consi. Alex. li. 4. t̄ Et quis ipsi exemplificent, ut q̄ testator filias proprias in re certa instituit, & illi substitutos p̄tuit quoad bona hereditaria, tñ ex hoc non negant, quin coniecturata mens testatoris in hoc aliter colligi possit, vt h̄r in locis p̄allegatis, & maxime p̄ Fulg. in consi. 38. in proposita q̄, qui dixit limitando d. l. cū auus, & d. l. cū acutissimi, q̄ p̄ existentiam filiarū substitutus sub adōne si institutus sine filiis decesserit, nō excludit, q̄ ex aliquib. coniecturis constaret, testatorem de filiabus feminis non sensisse. Idem v̄ esse de mente Pau. Cast. in consi. 79. fm. unum numerum incipit

substitui frequenter &c. qui sensu, q si testator ha-
 beret agnationem suam, ut bona in fa-
 milia remaneant, substitutus, qui
 agnatus non excluditur pp filias haeredes in-
 ter per illas, ex quo in alienam familiam tra-
 nsmissio non conseruatur, sed per masculos l.
 agnatio non conseruatur, ff. de uentre insp. Bal. in l. cunctos
 C. de sum. tri. & fid. cath. & in l. maximum
 C. de lib. prar. & optimè facit, quod uoluit
 addit. Spec. in tit. de succ. ab intestato
 Propterea si fuisset foemina testatrix, q ita
 substituit sub adone, si filius suus institutus dece-
 deret filijs, tunc substituitur pp filias instituti, &
 testatrix excluditur, q testatrix respectu
 agnationis agnationis habuisse nō vñ, ut uo-
 luit d. cum auus col. 61. in 3. casu, si itaq; re-
 spectu ad agnationē, ut quia illos
 substituit, eos ceteris praponeo,
 ut nō factū fuit, ueluti ex contentis in
 colligitur, secus erit dicendum, ut substituti à
 testatore non excludant. Et in indiuiduo multum
 inter istud uoluit Soc. in d. col. 61. in 4. casu p
 uoluit Pau. Cast. in d. consi. 79. & Barb. in d.
 inter consi. Alex. lib. 4. qui in fortioribus
 uoluit, substitutum pp foeminas non de-
 clinet, q quoquo mō tacitè colligi posset
 ex agnationis, à fortiori ergo hoc erit
 ex expressè constat de mente testatoris
 ut patet paliter fecisse substitutionem p conserua-
 tionem, ut clarè colligitur ex traditis in d.
 sed in casu nō apertè constat testatorem
 conseruationem respectu, referendo
 ad filios de Muzzarellis oibus alijs, substituen-
 tes, hoc est filios D. Ioannis fratris ip-
 sius, ergo inferitur, q substituti non debet
 pp filias d. Iulij, Confirmatur p dicta ex iis,
 in Pau. de Cast. in consi. 54. fm numerū quo
 incipit, uel quodam testō &c. qui in termi-
 nit, q ex coniecturata mente testatoris sub-
 stituitur si decesserit sine filiis, foemina ad ex-
 ceptionem substitutorum non comprehenditur,
 regulariter, cessante coniectura, appellatione
 continetur. Colligitur et mens conie-
 cturata, q uoluerit intelligere de masculis
 de feminis ex uerbis subsequētib. positis in
 substitutione facta filij ipsius D. Ioannis, in qui
 decesserit sine filiis masculis, ergo simi-
 liter intelligenda sunt ea, si decesserit sine filiis, posi-
 ta in substitutione facta Iulio filio, quia subsequē-
 terant pcedentia l. si seruus plurium in fi. cū
 leg. ff. de leg. 1. Bar. not. in l. si ff. ad Treb. facit, q
 Ang. in l. si quis cum aliter ff. de uerb. obl. &
 d. nouissima C. de pact. per Inno. in c. inno-
 co, qui furti. ordi. fuisse. Et hoc et apertè de-
 claratur ex alijs uerbis sequentib. qn deficiente
 seu prole d. D. Ioann. ac et d. Iulij, penitus sub-
 stituitur cognatos quosdam suos, de quib. in dicto re-
 testator dixit ipse testator; Et se la prole di Giovanni
 prole si e iungesse penitus, & così quella di Tu-
 rrelo si trouaessero figliuoli maschi nati
 in matrimonio, in quello caso &c. & sic constat, q
 testator substituedo in casu, quo deficeret penitus
 prole ipsius Iulij, ipse intellexit de filiis masculis, &
 de feminis. Præmissa t ad hæc suadentur ar-
 gumenta, quod argm procedit l. si uiua matre C.
 de mar. & colligitur in locis pallegatis, & ex iis
 in d. l. C. de cond. infer. in d. l. cū acutissimi,
 in d. l. cum auus iunctis no. p Bar. & alios ibi: Sed in
 nostro cognati secundo loco substituti, qui

fuerunt minus dilecti, q filij D. Ioannis de Muzza-
 rellis, cum illo fuerint substituti, & agnati, dicti ue-
 ro cognati fuerint substituti sub conditione, si Iu-
 lius decederet sine filiis masculis, adeo, q filij femi-
 nae illius dictos cognatos substitutos excludere nō
 poterant pp illam qualitatem masculinitatis expres-
 sam, ut uolunt Bart. & alij in d. l. cum auus: idem er-
 go dicendum est quoad exclusionem filiorum D.
 Ioannis substitutorum sub conditione si sine filiis,
 ut dicantur excludi solum pp masculos, & non pp
 foeminas; alioquin sequeretur absurdum, q agnati
 primo loco substituti, itaq; magis dilecti, magis ex-
 cluderentur, q cognati secundo loco substituti mi-
 nus dilecti d. l. si uiua matre, & l. si iunctis not. per
 Bar. ff. ad Treb. cum simi. Nam filij D. Ioannis agna-
 ti excluderentur non solum a filiis masculis, sed et
 a feminis d. Iulij; cognati uero solum a masculis,
 haud a feminis, q nō est dicendū, q quia prius nota
 ti, & uocati censentur magis dilecti, & plus agnati,
 q cognati, ut per Alex. in consi. 130. lib. 2. col. 2. arg.
 auth. hoc amplius. C. de fideico. l. publius §. 1. ff. de
 cond. & demon. l. cum ita §. in fidei. ff. de leg. 2. l. gna-
 liter. §. cum aut. C. de insti. & subst. l. si C. de uer. sign.
 l. peto. §. fratre. ff. de leg. 2. l. 1. §. denuntiari ff. de uen-
 tre insp. & est optimus tex. in l. haeredes mei §. fin. ff.
 ad Treb. ergo prius notati, & agnati tanq plus dile-
 cti minus, atq; difficilius debent dixi exclusi p pdi-
 cta, ex quib. apparet concludendum esse, q filij d. D.
 Ioannis substituti non dicantur exclusi existentia
 filiarum foeminarum d. Iulij haeredis instituti, & gra-
 uati. ¶ Et sequendo hanc partem, q ueriores esse
 puto, tãquam magis cõem, superest, ut in 3. rium ad
 ductis respondeat. Primo aut, & secundo argo col-
 ligitur ex prædictis responsio, q quia dicta in illis p-
 cedunt regulariter, & de iure cõi, sed ex coniectu-
 rata mente testatoris, q in fideicommissis, & condi-
 tionib. est multum attendenda l. in conditionib. pri-
 mum locum ff. de cond. & demon. l. cum, propone-
 retur ff. de leg. 2. & ibi gl. not. in l. pater filium. §. ma-
 ter. ff. de leg. 3. cum simi. ibi allega. l. ex facto. §. si q
 rogatus, l. haeredes mei. §. cum ita, & l. si ff. ad Treb.
 Pau. de Cast. in l. cum quidam C. de impub. & alijs
 subst. secus dicendum est, quæ mens coniecturata
 multipliciter colligi pot, ut dictum est. ¶ Non ob-
 stat tertiū, quia t negatur, q illa ad si sine filiis, seu
 liberis masculis fuisset ita expressa, subintelligere
 et, & feminis, nam qualitas masculinitatis expressa
 uideretur exclusisse qualitatem foeminam, argo l. cū
 prator cum ibi not. ff. de iud. & ita concludit Bar. in
 d. l. cum auus in 1. q. & sequuntur Fran. de Albergot
 ris, lo. de Imo. & D. meus Soc. ibi in col. 44. Propte-
 rea non procedit argm de illo casu ad casum, qn
 fuisset dictum simpliciter, si decesserit sine filiis, qn
 hoc casu licet regulariter, & de iure cõi et filia fe-
 mina comprehenderentur, tñ ex coniecturata me-
 te, q praualet, secus contingit, ut dictum fuit, & ita
 expressè responder Soc. in d. l. cum auus col. 56. ibi
 sexto allegabatur &c. ¶ Non obstat quartum argm
 quia licet ex dictis ibi coniecturata mens in casu
 nostro colligi non possit, tñ colligi potest ex alijs
 pluribus, ex quib. doct. admittunt hanc mentis con-
 iecturam sumi posse, de quib. supra dictum fuit ex
 mente scribentium, & colligitur ex iurib. iam alle-
 gatis, psertim ex tex. in l. ex facto §. si quis rogatus,
 & in d. §. cum ita, & d. l. si ff. ad Treb. atq; ex not. in l.
 cum uirum per illum tex. C. de fideicom. ¶ Quint-
 um et non obstat quia supra responsum fuit, qn n.
 simpliciter dictum fuit, si sine filiis, licet fm ius cõe
 et de foeminis intelligatur, tñ ex coniecturata men-
 te testatoris secus est, ut sup. & ita responder Soc. in
 d. col.

- d.col.56.ubi sexto, Nec aduersatur sextum fundm, quia respondetur primo, qd non procedit argm de tacita adone illa, si decesserit sine filiis, seu liberis a lege subintellecta, de qua in d.l. cum auus, in d. l. cu acutissimi, & in d. l. gualiter. §. cum aut, ad expressam conditionem, ut uolunt magis cõiter doct. in locis præallegatis, quicquid dixerit Bart. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Treb. ut ponunt Alex. Imo. & glo. ibi, ac et in d. §. cum aut, & canonista in c. in pñtia in 1. gl. de probat. unde quis in illa conditione subintellecta a lege subintelligatur non solum de masculis, sed et de feminis d.l. cum auus, & d. l. cu acutissimi, tñ non sequitur, hoc et in expressa adone dicendum esse. Preterea, ut dictum fuit, quis regula riter illa ad feminas et comprehendat, tñ ex coniectura mente testatoris solum masculos continebit. Vel respondeas huic argo, ueluti in specie facit Soc. in d. l. cum auus col. 58. ubi duodecimo. Nõ obstat ultimum, quia, ut dicit Soc. in d. col. 58. ubi de cimo quarto & c. illud non procedit, qñ ex cõiectu ris aliud inferretur, prout in terminis nris constat, testatorem solum de masculis uoluisse intelligere, ueluti supra ostensum fuit. ¶ Secunda dubitatio est, nunquid Iulius filius naturalis, & ut dñ. legitimatus d. Ludouici testatoris potuerit succedere in bonis feudalib. & emphyteoticis concessis ab ep̃atu Ferraria D. Baptista antiquo de Muzzarellis p se, & eius fratrib. & pro eorum filiis legitimis, & descendenti bus masculis tñ, & posito, q sic, utrum filia ipsius Iulii ad hmõ bona admitti possint? Et omnis pluribus, q hinc inde possent allegari, breuiter arbitror concludendum esse, q regulariter, & de iure cõi filius naturalis et legitimatus non põt succedere in bonis feudalib. & emphyteoticis ab ecclesia cõcessis, qñ hæc est natura feudi, ut in c. j. §. naturales, & ibi gl. si de feu. conten. sit inter D. & agna. in usu. feu.
- 13 Item quia ecclesia pp eius dignitatem, & qm tales filii absq; peccato haberi nequeunt, hmõ prole abhorret, neq; admitti argo c. innotuit, & c. cum in cunctis de elect. cum sim. & hanc conclusionem sequuntur doct. oēs tam legista, q canonista in l. ex facto §. si quis rogatus, ubi Imo. Alex. & Ange. post Bar. hoc examinant. ff. ad Treb. Bal. & alii in l. gualiter. §. cum aut. C. de inst. & subst. sub cond. fac. & in c. quæ in ecclesiarum de const. Alex. in consi. 94. con sideratus col. 3. li. 1. in consi. 128. eod. li. col. 9. & in 2. 60. li. 2. in 2. col. & in l. 3. in prin. ff. de lib. & post. Io. de Imo. in l. q dñ. ff. de uerb. obl. l. a. in l. 2. in 20. q. C. de iur. emphy. D. Anto. Abb. & ceteri maximè Mode. in c. in pñtia extra de probat. feudista in d. §. na turales, ubi Aluer. Bal. & Moder. concludendo di stinguunt, q si Imperator spurium, uel naturalē sim pliciter legitimat, nulla facta mentione de feudo, neque de succedendo, tunc legitimatus non põt in feudo succedere, ut in d. §. naturales, & ibi gl. ubi et rōnem habes, si uero Imperator legitimauit, nulla facta mentione de feudo, sed simpliciter, q legiti matus possit in bonis paternis succedere, idem est, cum de feudo non sit facta mentio: sicut Impera tor legitimauit exprimēdo, q legitimatus et in bo nis feudalib. succedere possit, & tunc si hoc fecit ex certa scientia, legitimatus põt succedere, si in legiti matione expressē, & sp̃aliter dictum fuerit, non ob stante §. naturales in c. 1. si de feud. conten. sit, ut uo luit Bal. in d. §. naturales, qm qñ princeps legitimat ad feuda, ea non est gratia cõis, sed exuberans, & id circo solēntas quoq; exuberans requiritur, neque sufficeret in legitimatione esse appositam clausulā generalem non obstante lege & c. quæ tñ sufficeret, ubi gratia enit cõis: q placet D. Prapposito Medio

lan in d. §. naturales col. 3. & quis Aluer. in hoc aliter sentire uidetur, tñ mihi plus placet id, q dictum fuit, per ea, q ibi dicunt Bal. & Moder. Tota uis ergo in mō legitimandi cõsistit ad effectum, ut legitimatus in feudo succedat, & ppea recte legitimationis tenor est inspicendus, q si ex aliquo defectu nõ ua leret, ut quia non fuissent expressæ qualitates expri mende, de quib. per doct. maximè Mod. in d. §. natu rales, & in c. per venerabilem qui fil. sint legi. aut q sp̃aliter quis non fuisset legitimatus, ut in feud. suc cedere possit, & cum clausulis necessariis, de quib. sup. tunc legitimatus nec ad feuda, nec ad emphy teosim ecclesie concessam pro se, & filiis admitte retur, ut uoluit Alex. in d. l. 3. in prin. ff. de lib. & pos tui. & in consi. 60. lib. 2. & in consi. 128. li. 1. 7. & idem quod dictum fuit de feudis, procedit et in emphy teosi ecclesie, nam de uno ad aliud arguitur, ut per Bar. Alex. in l. si patroni. ff. ad Treb. Alex. in l. et ff. sol. matr. in l. quod dñ. & ibi Imo. & in l. si mihi. & Tit. ff. de uerb. obl. & in d. §. si quis rogatus, & per canoni stas in d. c. in pñtia. ¶ Considerandum est et, q quo facta fuerit legitimitio, quia cum in casu nro agatur de feudis, & emphyteosib. ecclesiasticis, atq; de bonis ecclesiæ cathedralis, non sufficere, legiti mationem factam fuisse ab Imperatore, seu ab alio habente ab eo p̃atem, sed necessaria foret legiti matio Papæ, uel habentis auctoritatem, & sp̃alem p̃atem legitimandi a Papa ad feuda ecclesiastica c. cum vintonensis de elect. & hñ in d. c. innotuit eo tit. Nam Imperator in terris ecclesiæ legitimare nõ põt, sicut nec Papa in terris Imperii, nec et Impera tor, aut alius habens ab eo auctoritatem põt aliquē legitimare quo ad dignitates, & bona, seu feuda ec clesiastica, arg. c. ecclesia S. Mariæ, & c. quæ in eccle siarum de const. & ibi Mod. latè hñ per scrib. in d. c. per venerabilem: facit c. qm 10. dist. c. Imperator, c. duo sunt 96. dist. Bal. in l. eam, q C. de fideicom. per Alex. in consi. 2. lib. 1. scribentes in §. & quid si tñ per in §. si eius l. Gallus ff. de lib. & post. facit l. consilia C. de testa. & c. nouit de iud. Io. Andr. & alii in calu tor qui fil. sint legi. & ponit Preposit. Med. in d. §. na turales circa fi. Quare diligenter considerandū est, sub qua forma, & a quo legitimitio d. Iulii facta fue rit, eam namq; non uidi: & in dubio concludendū est ipsum Iulium ad hmõ bona feudalialia ecclesiastica non posse admitti, nec in illis posse succedere, qm ecclesiastica tales personas non recipit. ¶ Sed dato (absq; ueritatis præiudicio) q Iulius ipse potuerit in dictis bonis feudalib. & ecclesiasticis succedere, maxima hinc hæsitatio suboritur, utrum eius filia, & c. ubi filia possint in illis succedere, exclusis aliis de Muzzarellis, & præcipue filiis D. Ioannis, qui de cõprehensis in inuestitura esse dñr? In quo dubio con cludendum esse puto, filias d. Iulij non admitti, ex tantibus filiis d. D. Ioannis, Primo quia tñ de natura feudi est, ut extantib. masculis agnatis feminae non succedant in feudo, ut in c. 1. §. 1. si de feud. conten. sit & c. ubi filia ipsi agnatis præfertur, qñ filia negat esse feudum, agnatis illud affirmantib. ergo si feo dū esse simpliciter p̃supponeret, agnati filia præfer rentur, & clarius hoc probatur in c. 1. de succed. in c. 1. de eo, qui sibi, & hæredi ubi extantib. filiis aut agnatis masculis usq; ad septimum gradum, & hodie in infinitum, filia feminae non succedunt, et si pro ipsis copulatiue esset receptum, & de eis in inuestitura mentio facta fuisset, faciunt, quæ habent per Bar. in l. vi iuristurandi. §. si liberi. ff. de op. liber. bonus tex. in c. 1. episcopum, uel abbatem, qui ex pressē loquitur de feudo ab ecclesia concessio, & ibi communiter doct. post glo. Calda in consi. 199 in tit.

luit Bar. per illum tex. in d. §. si liberi, & argu. l. filij ff. de iure patro. & l. si operari ff. de oper. liber. Hoc tū qd dicit Bar. emphyteusim differre à feudo, ut sup. fortè procederet in emphyteusi priuati, in qua ius cōe seruatur, & ira ipse loqui vř, sed in emphyteusi ecclesię concessa simpliciter pro se, filijs, & descendētib. masculis idem esset, quod dñr d. c. i. de feudo ita concessio, qm̄ doct. cōiter arguunt de feudo ad emphyteusim ecclesię, & pro decisione emphyteusis ecclesię doct. tam legistę, q̄ canonistę cōiter alle gant iura feudalia, ut per Alex. in l. et ff. sol. mat. in l. quod dñr, in l. si mihi, & Titio, & in l. q̄ Romę §. duo fratres in fidei verb. oblig. & in c. in pręsentia de pro ba. & in l. si patroni ff. ad Treb. cum simil. Et hoc mō intelligantur ea, q̄ adducit Alex. in apost. ad Bart. in d. §. si liberi, q̄ idem sit in emphyteusi, quod in feudo, quia dñr intelligi in emphyt. ecclesię, ueluti col ligitur ex allegatis per eū; & maximē ex ijs, q̄ hñr p̄ Bar. & Alex. in d. l. si patroni. Sed in terminis nostris bona in feudū concessa fuerunt simpliciter pro se, & filijs, & descendētib. masculis tm̄, itē filij Do. Io. tanq̄ agnati ad feudum antiquum, & paternum ad mitti possunt, & non ut hęredes, sed ex beneficio domini, & natura cōcessionis, inuestitura, & feudi, ut in c. i. epum. uel Abb. & in c. j. de succē. feu. cum alijs iurib. pręallega. ergo ipsi oīno sunt pręferendi filiabus fęminis Iulij. ¶ Posito adhęc, hmōi feuda esse hęreditaria, quia ad oēs hęredes sui natura trāsfirent, (prout tam ex forma dictę bullę Bonif. Pa. pę, q̄ ex tenore inuestiturarum transire possunt) tñe queretur, q̄ in illis fideic. fieri potuisset, ea; sub fideicom. vniuersali bonorum, & hęreditatis cōpre henderetur, ad tradita per Bar. Alex. & alios cōiter post Io. And. & Bal. in d. l. si patroni. Quo fieret, ut filij D. Ioannis ad illa bona per fideic. uocari dicerentur, pręsertim cum sint de cōprehēnsis in dictis inuestituris, ex quo Iulius sine filijs masculi decessit p̄ prędicta in d. l. si patroni, & arg. l. cohęredi §. cum filiæ cum ibi not. ff. de vulga. & pup. ¶ Considerandū est et, q̄ hmōi feuda non esse simpliciter quid hęreditarium, nā extantib. filijs, ac descendētib. masculis, pro quib. ea fuerunt expressē concessa, quid hęreditarium non sunt, cum ad ipsos tantum mō transeant, at ijs non extantib. sunt quid hęreditariū, q̄ ad hęredes oēs tā ex testō, q̄ ab intestato transeunt, ut ex forma dictę bullę, & inuestituratū tenore apparet, q̄ sic debent intelligi arg. c. i. cū ibi no. an agn. uel fil. & hñr in d. l. Gallus §. quidā rectē. Quare d. filij D. Io. oīno adhęc bona feudalia debent admitti, si namq; dicamus illos esse de masculis descendētib. bus, uenient ex beneficio domini tanq̄ inuestitura comprehēnsi: sin minus, capient dicta bona ex fidei commissio, ut hñr in d. l. si patroni. Quod maximē uerum erit, si dicamus dictos filios D. Io. esse de descendētib. masculis inuestitura comprehēnsis: nā licet hęc feuda quid hęreditariū nō essent, uenirēt tū in fideicom. restitutionem, ex quo hi filij substituti fuerunt per ea, q̄ uolunt Bar. & Alex. post Bal. & Io. Andr. in d. l. si patroni. ¶ Prędictis non obstat, q̄ ex gratia concessa à Bonifacio Papa Ferrariensibus hoc ius in ciuitate Ferrarię seruatur, q̄ feuda ecclesiastica quid hęreditarium esse dñr, transeuntq; indifferenter ad oēs, qui succedere possunt, tā masculos, q̄ fęminas, tanq̄ ex testamento, q̄ ab intestato, sublata sexus, & agnationis, & cognationis differen tia; quinimmo possunt uendi, & alienari &c. quo fit ut ad extraneos quoq; hęredes, & ad alios possint

- transire, ueluti hanc sententiam faciunt Ant. & alij in c. in presentia de prob. in illo artic. an emphyteusis ecclesie ad extraneos et heredes transeat. Minusq; repugnat, q in dicta ciuitate videat extare consuetudo, atq; plures emanauerint declarationes, q bona ecclesiastica concessa in feudum, seu in emphy. uel ad licellum sub quibuscunq; formis, & quibuscunq; personis et filiis possint transire et ad extraneos heredes institutos in testamento, quos filij uocati excludere nequeant: Item q in dicta concessione apostolica caueat ad dicta bona ecclesiastica, ut si concessa oēs illos admitti possit, qui in alijs bonis de iure possunt succedere, pter q si filius, & filia in succedendo patri pcurarent, nā filius masculus est pferendus: ex quo inferri possit vñ, q inter alios agnatos, & cognatos hæc masculorum, & foeminarum dñia non seruatur; & pñr filia d. Iulij vñ esse admittenda, cū filij masculi ex eo non superant, maximè quia tñ loci consuetudo quoad successione feudorum, & emphy. attēdi, atq; seruari debet, ex ista Bar. ibiq; Alex. in apost. mag. in d. l. ut iur. iurandi §. si liberi, Alex. in cons. 52. col. antepe. li. 4. & in l. Gallus §. quidā recte ff. de lib. & posth. post Imo. ibi, & in c. potuit circa fi. de loc. faciūt tradita per Abb. Ant. Moder. & Moderniss. in d. c. in presentia in palle. art. vbi concludunt, q in ecclesia rem sua dare, & in perpetuum locare et pro extraneis heredibus consueuerit, tunc locatio, & concedendo re alij cui simpliciter pro se, & heredibus, censet et p extraneis concessisse, illudq; uerbum heredibus, stat ppter, iux. l. in annalib. C. de lega. & intelligit fm consuetudine loci, & ecclesie, arg. l. qd si nolit §. qui assidua ff. de adi. edic. cū alijs: Quia illis oibus pot optimè rñderi, primo, qñ gratia, uel concessio apostolica s. dicta det intelligi in casu dubio, qñ res ab ecclesia fuisset alicui concessa simpliciter, uel p se, & heredibus, uel p successoribus, quo in casu doc. dubitant, vtrū filij, & descendentes solū cōprehendantur, an verò et extranei, maximè qñ concessio facta p heredibus, esset feudalibus, ut tradit Dec. in d. c. in presentia in l. limit. palle. art. At qñ res clara, certa, q; esset, quia res ab ecclesia in feudum alicui esset concessa p se, & filijs, & descendentes, suis masculis tñ (quo casu certissimū est solū esse filios, & descendentes masculos, haud extraneos, neq; foeminas posse admitti, tū quia uerba sūt clara nullā dubitationē habentia, tū q in materia feudali extranei minimè veniunt, qñ concessio p heredibus, simpliciter facta foret, tū quia cum sit facta mētio de masculis, extranei nō cōtinent, ut latè hñ per Abb. Dec. & Mod. in d. c. in presentia tunc dicta concessio apostolica locū non habebit: qñ in incertis, & non certis locus est cōiecturis l. pñuus §. cū ita ff. de ver. obl. cumq; in uerbis nulla est ambiguitas, nō dñr admitti uoluntatis qō l. ille, aut ille ff. de leg. 3. l. si quis hñdē C. de insti. & subst. sub cond. fac. Quē rñsio, & interpretatio maximè vñ pcedere, quia cōsuetudo, & statutum debet intelligi, ac interpretari fm ius cōe, ut illi minus, q possit fieri, p iudicet c. cū dilectus extr. de pñe. cum alijs. Et hoc suaderet, q tñ uerissimile non est, Bonif. Papā uoluissē per hñc suā concessione tollere ea, q cetera lege, certoq; mō zhenres inter se conuenerunt, quib. ipsemet Papa, si ita concessisset, stare teneretur c. j. cū materia ext. de pb. iunctis traditis à Bart. in l. fi. c. si cōt. ius, uel util. pub. & ab Inno. Ant. Abb. & Mod. in c. q in ecclesiis de const. nullusq; sanæ mentis iudicio quidē meo sñrū diceret: Quare cōcludendū est, ut dictū fuit, dictam concessione apostolicā debere intelligi, qñ essemus in dubio. ¶ Præterea, ut s. tetigi, tñ in nris terminis facta fuerit concessio p se, filijs, & descendentes, masculis tñ, illisq; non extantibus, ex forma bullę p di

ctā bona peruenirent ad non cōprehensos in inferiori concessione, hoc est ad quoscunq; successores, & heredes et extraneos tñ ex testamento, q ab intestato, & ex quocunq; sñtulo citato, sequitur hinc, q hominū feudum simpliciter non sunt quid hñditarium, sed ita demū, qñ filij, & descendentes masculi non extarent, qñ extantibus solū apud ipsos remanent, & non ad heredes quoscunq; trāseunt, arg. d. c. i. cū nō agna. uel fil. & eorū, q hñr in d. l. Gallus §. quidā recte, & q uoluit Bar. in l. fi. ff. ad Treb. & arg. et rex. not. in l. cū nō §. in fideic. ff. de leg. 2. Propterea inferri, q si dicti filij d. Ioannis sunt de descendentes masculis, & pñr de cōprehensis in concessione. ipsi oib. alijs, qui possent in dictis bonis succedere, sunt pferendi, siue ex beneficio dñi, & tenore inuestiturae veniant, arg. d. c. i. cū ibi nō d. §. in fideic. & l. fi. C. de verb. sign. siue ipsi veniant ex fideic. facto per Ludouicū testatorē, qñ et in dictis bonis locū habere potuissēt ipsi filij dñi Ioānis cōprehensi in dictis inuestituris fuerint substituti, ut hñ per Alex. in d. l. si patroni col. 5. per ea, q uoluit Io. And. in add. ad Specu. in tit. de loca. §. nunc verò aliqua in add. inc. quare nō esset dubia, iunctis ijs, q ponit in add. super uerf. 1. 8. & p Bal. in l. cū uirū C. de fideic. iunctis nō p Alex. in d. l. si patroni col. 7. in uerf. sed tenēdo, qñ dixi, vbi rñdet textui in c. i. de succ. seu. quē in d. 5. col. contra Io. And. & Bal. in d. uocabat. Si verò non dicant de descendentes masculis, itaq; simus in casu, quo masculi descendentes, qui prius sunt uocati, non extant, unde fit, ut extranei heredes tñ ex testamento, q ab intestato possint in dictis bonis succedere, dico, q filij d. Ioānis hñm bona admittentur, alijsq; pferentur ex fideic. facto in testamento, quod quidē in bonis et feudalibus fieri pot, qñ sunt quid hereditarium Bar. & Alex. in d. l. si patroni, & §. dictū est. ¶ Dicerē ad hæc, uerum, esse facile crederem, in his bonis feudalibus ad iudiciū ep̄atus non esse attendendā consuetudinē, neq; declarationē sapius in ciuitate Ferraria factā, per q fuit inducū, q heredes et extranei, alijsq; personæ possint in bonis feudalibus succedere ex expressa uasalli, & cōductoris puisione et ad p iudiciū filiorū, pro quib. concessio expressē fuerat facta: Nā in primis dici pot, ueluti s. quoc; dixi, hoc pcedere, qñ ecclesia feudū simpliciter concessisset, tunc in ipsi filijs, & descendentes masculis foemina, & extranei possent pferri ex dispōne uasalli, & conductionis: secus si feudū pro filijs, & descendentes masculis expressē fuisset concessum, nā tunc pater ipsis nec p iudicet, nec extranei pferre possēt, ut hñ in d. c. i. de succ. feud. & in tit. ep̄um, uel Abb. Alex. in cons. 26. lib. 3. in d. l. si patroni, & in l. et ff. sol. matr. Nā tñ cōsuetudine, & declarationē in uim statuti factā operatur pactū, & expressa puentio, quia sñtus legē accipiunt ex conuentione partium et sñ propria naturalis sñtus ff. de reg. iur. l. i. §. si conueniat ff. de pos. cū siml. Se

29 cundo tñ talis consuetudo, & declaratio à laicis facta, cū sint ecclesijs dānosæ, quia ipsi auferunt, quod à iure cōi habent, seruari non debent, neq; uasallidæ sunt, tñ quia laici super bonis ecclesijs dispoñdi, declarandi, aut statuendi p̄tatem non habent c. ecclesia S. Maria, c. q in ecclesiis de const. c. si alius rebus eccle. non alie. c. benē quidē 96. dist. cū alijs, tñ quia sñtudo rebus, & bonis ecclesiasticis p iudiciis talis tanq; sñria iuri cōi ipso iure non ualet c. i. cum alijs ibi alleg. extra de consue. iunctis not. in c. consuetudo j. dist. in c. frustra 8. dist. in c. cōsuetud. 1. dist. & c. sanē de tēpo. ordin. Facit ad propositū id. qñ uoluit Inn. quē sequitur Abb. in c. nulli de reb. eccl. nō alie. & ibi Io. de Imola, q solēnitās à iure canonico in alienatione rei ecclesiæ requisita, q in fauorē, et

infeudat. & inuenta c. sine ex
res. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
to. & ex. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
a demu. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
rem. q. b. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
ad hanc. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
agna. uel. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
uol. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
n. cu. in. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
dicti filii. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
& p. de. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
posse. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
ue ex be. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
arg. d. c. i. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
sue ipse. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
tore. q. d. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
si filii d. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
trint sub. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
per ea. q. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
oca. in s. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
dubia. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
p. Bal. in. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
li. par. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
et textu. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
o. And. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
cedentib. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
descend. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
fit. ut ex. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
posse. in. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
ad hanc. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
leic. facto. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
feudalib. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
Alex. in d. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
uerumq. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
ad p. iudi. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
dine. neq. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
ad p. iudi. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
per. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
person. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
prelia. uel. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
u. filioru. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
Nam pri. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
dere. q. d. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
ip. filii. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
ranci. pos. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
oris. scilicet. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
s. exp. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
iudicare. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
de succ. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
c. 26. lib. 5. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
con. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
operatur. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
accipiunt. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
u. l. 3. c. 1. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
i. simil. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
a laici. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
ferunt. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
nt. neq. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
a. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
habent. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
ont. c. d. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
n. cu. alijs. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
icis. p. iudi. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
et c. i. cum. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
in c. i. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
ud. 1. d. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
id. q. d. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
e. c. c. l. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
canonico. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
fauore. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.
tuli. & hanc. & in summa 1.2. q. 2. non pot. tolli.

feudū, & emphy. ecclesiæ ueniant in restitutionem
fideic. v. l. s. per lo. And. in addi. ad Spe. in tit. de feud.
in §. qm. & est de mēre Cyni in l. si manumissus in fi.
C. de lib. & eorum lib. Bal. in l. 3. in fi. C. de fideic. Bar.
in litem videndū §. nunc videamus ff. de peti. har.
& in leum qui ff. de interdic. & relega. bonus tex. in
l. quodcunq. §. si quis ita ff. de verb. obl. Alex. in l. qui
se patris in addi. ad Bal. C. unde lib. in l. quod d. in 7.
charta ff. de verb. obl. & in confi. 1. 3. lib. 5. cum conf.
26. eo. lib. hoc casu, in q. nec legitima. nec trebellia
nica ex illis detrahi possint: qm qm, feudū seu em-
phyt. non est quid hereditarium, non computatur
in legitimā iure naturæ debitam ut uoluit in termi-
nis Bart. in l. 1. §. nec Castrense ff. de colla. bono. Qd
verum esse et Bar. ibi dicit, qm pater quæsiuit feudū
filio in vita ipsius patris, itaq; filius feudum illud ui-
uo patre habere incipisset: Sed si quæsiuisset sibi, &
filijs suis, & sic filij post mortem patris habere inci-
perent, tunc non confert filius, quia quod post mor-
tē patris querit, non confert, & p̄r nec in legitimā
computat, quia Bar. ibi hæc duo expresse parificat,
collationem & computationē; & ut in primis ver-
bis suis apparet. Vnde quis postea de collatione lo-
quar, debet tñ idem intelligi de cōputatione, cum
Bar. inter illa d. iam non faciat in d. §. nec Castrense
in 3. & 4. col. ibi qro hic & c. & ita verba Bar. intelli-
git Alex. in d. l. si patroni, quis ipse postea ibi col. 3.
p̄rium sentiat: & q in legitimā non computetur, vo-
lunt Ang. & Pau. de Cast. in d. l. si patroni, & in auth.
de nup. §. optime per id, quod gl. ibi notat: ubi Ang.
colligit, q sicut illud, quod filius lucrat p̄r transitū
parentum ad secunda vota, in legitimā filio non im-
putatur, ita nec feudū, quod apud filios tanq filios
remanere debet: & pro illa gl. casus est in l. hac edi-
ctali C. de secun. nup. fm Bal. ibi. ¶ Quod aut legiti-
ma de feudo non hereditario non sit detrahenda,
probari pōt. nā legitima d. esse tertia pars, seu dimi-
dia eius, quod filius ab intestato debuisset habere,
auth. nouissima C. de inoff. test. & p̄r debetur filio vt
hæredi: ¶ Propterea si filius uellet hereditatem re-
pudiare, legitima sibi retenta, non posset, Alex. in l.
hæres instituta post Bal. ibi C. de impub. & alijs sub-
sti. Bar. in l. pro hærede in §. hæreditarios ff. de acq.
hæ. & dicunt Ang. in l. quia poterat ff. ad treb. ibiq;
Bar. q filius debet habere legitimā, si uult esse h̄s,
& non aliter l. iā dubitari ff. de her. instit. ergo de feu-
do ecclesiæ legitima nō est detrahenda quia filij, &
descendentes illud habent non ut hæredes, nec ut
aliquid hereditariū, sed ex s̄ctu, & beneficio dñi, ut
sup. & per Bal. in d. l. qui se patris, ac ut filij, & descē-
dentes, Bal. in auth. unde si parens C. de inoff. testa. &
quis Alex. in d. l. si patroni col. 3. & 4. velit feudū, &
emphyteusim acquisitā pro se, & filijs debere cōpu-
rari filijs in legitimā, p̄p̄ea quod filij, qui successiue
admittunt post mortē patris, dicant capere cā mor-
tis p̄r not. in l. si. C. de pactis, & per Bar. in l. si mihi, &
Titio ff. de verb. ob. illud aut, qd mortis cā capis, cō-
putat, ut in l. et §. pen. ff. de bon. lib. & per Bar. in l. in
quarta ff. ad l. Fal. tñ p̄riā opinionē, q magis cōis est,
36 veriorē esse puto. Nec obstat rō Alex. quia ¶ verum
non est filiū cā mortis capere, nec illa d. cā mortis
capio, cū filius post mortē patris sui habeat ex s̄ctu
patris, & beneficio dñi, Bal. in d. l. q se patris, & in d.
auth. vnde si parens cū alijs p̄llegatis: id. n. cā mor-
tis capi d. qd, quod cā mortis alicuius capitur, neq; in
speciē aliquā certā, neq; in propriū aliquid, certūq;
nomē cadit l. mortis cā capitur ff. de don. cau. mor.
Sed h̄mōi acquisitio suū propriū habet nomen ca-
dirq; in certā speciē, ut sup. & Alex. in d. l. si mihi, &
Titio, ergo cā mortis capio non d. Et dum Alex.

in d.l. si patroni col. 3. dicebat, nō esse bonā sequen-
tiā dicere, non confert, ergo non imputat in legiti-
mā, ut p̄supponebat Bar. in d. §. nec castrense, q̄a s̄m
ipsum legata relicta filio non conferunt l. filia. l. filia
fratrib. C. de colla. & tñ in legitimā cōputātur l. om-
nimodo in prin. C. de inoff. testa. d. l. et §. pe. & Bar. in
d. l. in quartā. Rūderur, q̄ qñ id, quod habet filius oc-
casione patris, & ex eius s̄ctu, est tale, quod nec ven-
di, nec ad hāredes transmitti pōt, tunc procedit cō-
sequentiā, non confert, ergo nec in quartā imputat,
ut est tex. in d. l. omnimodo in sibi; Sali. & alij: &
ita est de mente Bar. in d. §. nec castrense, qui hoc in
casu loquitur: Sed feudum, uel emphyt. ecclesia pro-
se, & filijs concessa nō pōt vendi, nec ad hāredes
ētrāsmittitur, ut dictū fuit, & fatetur Alex. in d. l. si
patroni, & in d. l. quod d̄r cum s̄m, ergo procedet
p̄ntia, nō confertur, igitur nec in legitimā imputatur:
secus si vendi, aut ad hāredes quoscūq; transmitti
posset, quia tunc fortē non pcederet per ea, q̄ Alex.
adducit. Et ex his p̄r feudum acquisitū pro se, & fi-
lijs, & descendētib. masculis tñ in legitimā nō
cōputatur. ¶ Quod ē ostendit, nā & si feudum, uel
emphyt. ecclesia, qñ est quid hāreditariū, dicatur
esse de patrimonio, de bonis, & de hāreditate l. bo-
norum ff. de verb. sign. l. 1. & 2. ff. de bon. pos. l. rem in
bonis ff. de acq. rer. do. tñ si cōcessio facta fuit pro se,
& filijs, & descendētib. masculis tñ, non d̄r de pa-
trimonio, nec quid hāreditariū, ut sup. & per Alex.
37 in d. l. qd̄ d̄r col. 19. Sed t̄ in legitimā iure natura de-
bitam id sōlū cōputatur, quod est de hāreditate, &
patrimonio, & substantia patris l. scimus §. repletio
nē C. de inoff. testa. Bar. in l. in quartā ff. ad l. falc. ergo
feudū, & emphyt. qñ non sunt quid hāreditariū, in
legitimā nō cōputabuntur. Hāc rōnem sensir Bart.
in d. §. nec castrense, loquendo de militia, & de feudo.
quod acquirat filio, ut filio, neq; d̄r esse quid hā-
reditariū, quia si filio successuē, & post mortem
patris acquirat, uoluit nō conferri, nec in legitimā
imputari, quicquid dixerit Alex. in l. si patroni, & in
consilijs suis 19. & 27. li. 5. & 89. li. 4. ¶ Præterea doc.
38 qui tenent, t̄ militia, aut feudum, seu emphyt. con-
cessam pro se, & filijs esse in legitimā cōputanda, de-
bent intelligi, (itaq; loquuntur) de eo, quod p̄ militi-
tia, uel feudo datū fuit, hoc est de illa pecunia, qua
militia empta, & emphyt. seu feudum fuit obrentū:
ita loquitur Bar. in d. l. in quartā, & in indiuiduo tex.
in d. l. omnimodo in si. per quē tex. loquentē de mili-
taria doc. idem in feudo concludunt, Bar. in d. §. nec
castrense, in d. l. in quartā, & Sali. in d. §. si. Si quid igitur
in casu nō esset in legitimā cōputādum, & aut
de eo legitima detrahenda, profectō id solum, qd̄
p̄ feudo obtinendo foret datū, esset imputandum,
& de illo dumtaxat legitima detrahenda, nō autē de
bonis ipsius feudalibus, cum hoc casu filia, & descen-
dentes feudum magis ex s̄ctu, & beneficio dñi con-
cedentis habere censent, q̄ patris, & ascēdentis iux-
ta tradita per scrib. & Alex. in d. l. quod d̄r, & in d. l. si
39 mihi, & titio, & sup. dictū fuit. ¶ An autē de bonis
hmoī feudalib. sit detrahenda trebellianica, minus
dubiu est, q̄a si nō detrahatur legitima, ut supra multo
minus trebellianica, q̄ facilius ex illis bonis detrahi-
tur, ex q̄b. legitima nō deducit, ut colligit ex not. p̄
gl. & doc. in l. filiu quē C. fam. her. & in d. l. in quartā,
ubi cōcludunt, q̄ t̄ qñ filius, & hāres, qui trebelliani-
cā vult detrahēre, aliquid habuit nō ex testō, nec ex
ultima voluntate testatoris, sed extra, tunc illud in
trebellianicā nō imputat, nisi hoc fuerit expresse di-
ctū: Sed feudum cōcessum, ut sup. non cōpetit filio
ex testō patris, at ex s̄ctu, & beneficio dñi, ut dictum
fuit, ergo in trebellianicā nō cōputatur. Præterea

41 t̄ trebellianica est quarta pars hāreditatis, vel etiam
quarta, q̄ hāres per fideic. restituere grauatus est
mulier in fil. i. ff. ad treb. & insi. de fideic. her. in
stituta: & Bar. in l. iubemus C. ad Treb. dicit, q̄ treb-
lianica detrahatur sōlū de parte hāditatis subiecta re-
stitutioni: Vnde hāres in re certa illā nō detrahatur,
q̄a est loco legatarij, sed solum hāres vñs, Abb. in
c. Raynaldus col. vlt. de testa. l. cogi §. sed si quis cum
§. seq. ff. ad treb. l. cohāredi §. cū filia ff. de vul. & pu-
pil. Sed hæc bona feudalialia nō sunt q̄ d̄ hāditariū, nec
de hāreditate, ut sup. ergo de illis trebellianicā
detrahatur: & quis id, quod iure hāditario non capit
in trebellianicā imputetur d. l. filiu, quē cum ibi nō
& Bar. in d. l. quartā, tñ tunc imputatur, qñ ex testō
& testatoris iudicio capitur, secus si extra, nisi sit ex-
presse dictum, ut 3. diximus. ¶ Quintū dubium est
utrum uxor D. Iulij potuerit ab ep̄o inuestiri de be-
nis feudalib. q̄ ad Ludouicū testatorē, & successore
ad d. Iulium peruenierunt, & successore, & successore
& antiqua inuestitura cōcessa p̄ se filijs, & descen-
dentib. masculis tñ. Et magis est, ut nō potuisse cō-
cludā, q̄a aut uolumus dicere inuestiturā, & cōces-
sionē feudi esse finitā in persona d. Ludouici, seu lu-
lij filij legitimati, itaq; nullus addit, qui ex forma in-
uestituræ in illis bonis succedere potuerit iuxta ea,
q̄ hñr in c. j. de success. fra. & de frat. de nouo benef.
& per Alex. in cōf. 13. li. 5. Et tñ, ex quo Bonifacius
Papa cōcessit habentib. & possidentib. hmoī bona
de illis posse disponere in testō, & extra, legādo re-
stando, codicillando, & aliter disponēdo, sequitur, q̄
cōprehēsa sunt hæc bona fideic. facto de illis a Lu-
douico in suo testō, cum talia sint, ut de illis q̄s po-
tuerit disponere legādo, & codicillando, et si de illis
mētio expressa facta non fuerit, nā feudū, & emphyt.
q̄ sunt q̄ d̄ hāditariū, & ad oēs successores sui natura
trāsēunt, in fideicōmissi vñs restitutionē ueniunt, ut
per Bar. Alex. & oēs in d. l. si patroni cū s̄m. ibi alleg.
Et ideo ep̄us ad præiudiciū substitutorij, & fideicō-
missarij de illis aliū extraneū, vñs vxorē D. Iulij
inuestire nō potuit, cum stāte fideic. de ijs facto per
Ludouicū, ea ad ecclesiā deuoluta nō sint, sed sub-
stituti in illis succedat, ut hñr in d. l. si patroni: aut no-
lumus dicere adhuc extare personas in inuestitura
cōprehensas, & ex s̄ctu, & beneficio dñi uocatas iux-
ta tradita per Alex. in d. conf. 13. & in d. l. mihi, &
Titio, put vñr plures de Mazzarelis extare, qui sunt
de descendētib. masculis illorū, qui ab iniustici-
runt inuestiti: & tunc similiter ep̄us ad eārū persona-
rum p̄iudiciū non potuit de illis bonis, uel eorū
parte aliquē aliū extraneū inuestire, cū bona ad ip-
sum nondū sint deuoluta, ut in c. j. de feud. succed. cum
43 cto c. j. de benef. frat. ¶ Præterea t̄ cū hæc feuda a D.
Baptista antiquo p̄ se, & fratrib. pecunijs cōbuis em-
pta fuerint, sciēte dño, et ep̄o, q̄, facta emptione p̄-
cta ab ipso Baptista eius, & fratrū suorū noīe p̄ se
& filijs, & descendētib. masculis tñ, dictos fratres in-
uestiuit, quos dicta bona feudalialia emisse sciuit, ue-
luti ex instris inuestiturarū, & cōcessionū apparet
itē cū dicti fratres tunc simul in cōione bonorū sta-
rent, sequitur inde, q̄ altero sine filijs, & descendēti-
bus masculis deficere, alij fies, eorumq; descendēti-
tes masculi possunt in illis succedere, nec eius por-
tio ad ep̄um reuertit, tex. est not. & singularis in c. l.
de benef. fra. in vñb. seu. ibique oēs feudistæ. Quare
ep̄us de illis aliū inuestire nequit, illis descendēti-
tib. extantib. veluti et clarius statim dicit. ¶ Nō ad-
uersat c. j. de success. feud. & c. i. de fra. de nouo inue-
st. & id qd̄ hñr p̄ Alex. in cōf. 13. in ult. col. 5. & p̄ And.
in cōf. 13. 3. duo prima dubia per tex. in c. i. §. cū in
rō Corradus in tit. q̄ feud. da. pos. & in c. i. de feud. ma-
g. vñr

ficientib. poffet feudū filiū dari in dotē, eaq; ſine filiis moriente, maritus in eo non ſuccederet, ſeu feudū ad dām reuerteret, c. 1. de inueſt. q̄ Titius &c. & c. j. an mari. ſucc. vxo. At in hoc caſu feudū ſolū p̄ filiis, & deſcendentib. mafculis fuit acquiſitū, ergo nec donari, nec filiab. in dotē dari potuit, alioquin dū ſequerent improprietas, altera, q̄ feudū ad nō agnatos trāfiret, altera, q̄ in ſocinam 7 p̄pria feudi naturā, ut dixit Old. in conf. 237. p̄lectis &c. & Alex. in cōf. 2. li. 5. in 4. col. ibi octauo &c. Propterea p̄ donationē, ſeu in dotē dationem, agnatis, q̄ ad feudū vocant, p̄iudicari nō potuit, ut ibi p̄ Alex. latiſſimē h̄r, & per eundē in d. ſi patroni, & in d. l. vi. iuriſurā d. ſi liberi cū ſimi 7, plenius adductis. ¶ Non obſtat, q̄ ex bulla Bonif. Papæ vaſallo, ſeu habenti feudū p̄miſſum eſt donare, legare, ſeu alio mō alienare, dummo hęc non ſiant in p̄ſonas prohibitas: Quia r̄ndetur, veluti ē ex prædictis circa principiū dixi, hoc verū non eſſe in caſu, quo feudū eſſet alicui cōceſſum pro ſe, filiis, & deſcendentib. mafculis: nam tūc ex quo illis feudū d̄r acquiſitū nō ut quid hereditariū, ſed ex ſc̄tu, & beneficio dñi, non pōt aſcendens illis in feudo p̄iudicare, Alex. in d. l. ſi patroni, in d. conf. 2. in d. ſi liberi, c. 1. de alie. feu. pater. c. 1. ¶ Titius filius in tñſi de feu. defun. fuer. 2. trou. Bal. & doc. in c. 1. de alie. feu. Alex. in conf. 15. col. 3. in fi. & melius in col. pen. in fili. 5. Andr. de ſſer. in c. j. circa printi. p̄ quos fiat inueſt. Vnde cū in caſu nō facta fuerit p̄ceſſio pro ſe, filiis, & deſcendentib. mafculis de Muzzarellis, ſimulq; in caſu, quo illi de Muzzarellis mafculi d̄r uocati, donec aliquis eorū ſuperſit, q̄uis feudū initio plurib. fratrib. conceſſum fuerit, vt ſup. dictū eſt, ſequi hinc, q̄ donatio facta vxō ri de dictis bonis, ē ſequuta inueſtitura ab ep̄o facta in perſona d. Iuliz vxoris nō ualuit, neq; fieri potuit ad p̄iudiciū mafculorū de Muzzarellis iux. c. j. de grad. ſucces. in feu. cū alijs ſup. alleg. & per Alex. in d. conf. 1. col. pe. ¶ Nec aduerſatur, q̄ dicti mafculi de Muzzarellis d̄r ſibi p̄iudicaffe quodā portionē Lippi, & fortaſſe ēt Ludouici, q̄ inueſtiturā infra annū nō petierint, ut in d. ſ. Titius filios, quia r̄ndetur fm̄ Alex. in d. conf. 15. col. pe. in uerſ. non obſtat &c. q̄ illud p̄cedit, quoties alienatio fuiſſet facta à vaſallo in aliquē ſuū agnatum, & ſuis remotionē, ſecus ſi in extraneum, ut uoluit gl. in d. ſ. Titius filios: At in hoc caſu de dictis portionib. facta fuit inueſtitura in penitus extraneū, hoc eſt in D. Iuliam, q̄ non eſt de deſcendentib. de Muzzarelliſ: eſt ſc̄e minima, & n̄ter incapax, ergo licet dicti mafculi de Muzzarellis per annū, & ultra tacuerint, neq; inueſtiturā petierint, ob hoc non d̄r dici, & à iure ſuo cecidiſſe, Alex. in d. conf. 15. col. pe. & vlt. ubi in n̄ſis terminis melius loq̄i non poſſet. Præterea dictū an n̄ t̄ps non currit ignorantia, ſed ſolum ſcientibus gl. in d. c. j. ¶ Titius filios & arg. c. q̄a diuerſitatem de conceſ. præb. & de ignorantia ſtatut allegatī cū iuro gl. in uer. ignorantia in cinnotuit de elect. Ex quib. tollit id. h̄r in bulla Bonificij Papæ de anno, & mēſe, quia d̄r intelligi, & ita p̄prie loquitur, de ijs, qui uellent ad feudū admitti non ex contractu, & beneficio dñi, ſed ex ſuccellione 7 naturā feudi inducta, qm̄ ſi contingat de dictis bonis facta fuiſſe inueſtiturā in perſonā extraneā, tunc per illud tēpus anni, & melis non excluduntur ij, qui ex ſc̄tu, & beneficio primæ inueſtituræ, ac dñi ad feudū uenire uellent per p̄dicta. ¶ An aut filii Iulij ſint alende ex bonis hereditatis ipſius ēt fideicom. ſubiectis, eas alij ex his debere breuiter concludēdum eſt: pro quo ſufficiat text. in l. qui filium, ibiq; Bar. ff. ubi pup. educ. deb. Et ita in præmiſſis oib. concludendū eſt. L. D.

ficientib. poffet feudū filiū dari in dotē, eaq; ſine filiis moriente, maritus in eo non ſuccederet, ſeu feudū ad dām reuerteret, c. 1. de inueſt. q̄ Titius &c. & c. j. an mari. ſucc. vxo. At in hoc caſu feudū ſolū p̄ filiis, & deſcendentib. mafculis fuit acquiſitū, ergo nec donari, nec filiab. in dotē dari potuit, alioquin dū ſequerent improprietas, altera, q̄ feudū ad nō agnatos trāfiret, altera, q̄ in ſocinam 7 p̄pria feudi naturā, ut dixit Old. in conf. 237. p̄lectis &c. & Alex. in cōf. 2. li. 5. in 4. col. ibi octauo &c. Propterea p̄ donationē, ſeu in dotē dationem, agnatis, q̄ ad feudū vocant, p̄iudicari nō potuit, ut ibi p̄ Alex. latiſſimē h̄r, & per eundē in d. ſi patroni, & in d. l. vi. iuriſurā d. ſi liberi cū ſimi 7, plenius adductis. ¶ Non obſtat, q̄ ex bulla Bonif. Papæ vaſallo, ſeu habenti feudū p̄miſſum eſt donare, legare, ſeu alio mō alienare, dummo hęc non ſiant in p̄ſonas prohibitas: Quia r̄ndetur, veluti ē ex prædictis circa principiū dixi, hoc verū non eſſe in caſu, quo feudū eſſet alicui cōceſſum pro ſe, filiis, & deſcendentib. mafculis: nam tūc ex quo illis feudū d̄r acquiſitū nō ut quid hereditariū, ſed ex ſc̄tu, & beneficio dñi, non pōt aſcendens illis in feudo p̄iudicare, Alex. in d. l. ſi patroni, in d. conf. 2. in d. ſi liberi, c. 1. de alie. feu. pater. c. 1. ¶ Titius filius in tñſi de feu. defun. fuer. 2. trou. Bal. & doc. in c. 1. de alie. feu. Alex. in conf. 15. col. 3. in fi. & melius in col. pen. in fili. 5. Andr. de ſſer. in c. j. circa printi. p̄ quos fiat inueſt. Vnde cū in caſu nō facta fuerit p̄ceſſio pro ſe, filiis, & deſcendentib. mafculis de Muzzarellis, ſimulq; in caſu, quo illi de Muzzarellis mafculi d̄r uocati, donec aliquis eorū ſuperſit, q̄uis feudū initio plurib. fratrib. conceſſum fuerit, vt ſup. dictū eſt, ſequi hinc, q̄ donatio facta vxō ri de dictis bonis, ē ſequuta inueſtitura ab ep̄o facta in perſona d. Iuliz vxoris nō ualuit, neq; fieri potuit ad p̄iudiciū mafculorū de Muzzarellis iux. c. j. de grad. ſucces. in feu. cū alijs ſup. alleg. & per Alex. in d. conf. 1. col. pe. ¶ Nec aduerſatur, q̄ dicti mafculi de Muzzarellis d̄r ſibi p̄iudicaffe quodā portionē Lippi, & fortaſſe ēt Ludouici, q̄ inueſtiturā infra annū nō petierint, ut in d. ſ. Titius filios, quia r̄ndetur fm̄ Alex. in d. conf. 15. col. pe. in uerſ. non obſtat &c. q̄ illud p̄cedit, quoties alienatio fuiſſet facta à vaſallo in aliquē ſuū agnatum, & ſuis remotionē, ſecus ſi in extraneum, ut uoluit gl. in d. ſ. Titius filios: At in hoc caſu de dictis portionib. facta fuit inueſtitura in penitus extraneū, hoc eſt in D. Iuliam, q̄ non eſt de deſcendentib. de Muzzarelliſ: eſt ſc̄e minima, & n̄ter incapax, ergo licet dicti mafculi de Muzzarellis per annū, & ultra tacuerint, neq; inueſtiturā petierint, ob hoc non d̄r dici, & à iure ſuo cecidiſſe, Alex. in d. conf. 15. col. pe. & vlt. ubi in n̄ſis terminis melius loq̄i non poſſet. Præterea dictū an n̄ t̄ps non currit ignorantia, ſed ſolum ſcientibus gl. in d. c. j. ¶ Titius filios & arg. c. q̄a diuerſitatem de conceſ. præb. & de ignorantia ſtatut allegatī cū iuro gl. in uerſ. ignorantia in cinnotuit de elect. Ex quib. tollit id. h̄r in bulla Bonificij Papæ de anno, & mēſe, quia d̄r intelligi, & ita p̄prie loquitur, de ijs, qui uellent ad feudū admitti non ex contractu, & beneficio dñi, ſed ex ſuccellione 7 naturā feudi inducta, qm̄ ſi contingat de dictis bonis facta fuiſſe inueſtiturā in perſonā extraneā, tunc per illud tēpus anni, & melis non excluduntur ij, qui ex ſc̄tu, & beneficio primæ inueſtituræ, ac dñi ad feudū uenire uellent per p̄dicta. ¶ An aut filii Iulij ſint alende ex bonis hereditatis ipſius ēt fideicom. ſubiectis, eas alij ex his debere breuiter concludēdum eſt: pro quo ſufficiat text. in l. qui filium, ibiq; Bar. ff. ubi pup. educ. deb. Et ita in præmiſſis oib. concludendū eſt. L. D.

S V M M A R I V M.

- 1 Substitutio facta pluribus habet locum, altero eorum decedente, in parte illa, nisi quis exierit, qui ex praesumpta mente substitutum excludat.
- 2 Liberos appellatio in conditionalibus filiis, & natos ex filiis ad exclusionem substituti continet. Limitatur num. 16.
- 3 Si de liberis masculis in una testamenti parte fiat mentio, in alia de liberis simpliciter, quando masculinitatis repetitio sit facienda, & num. 17.
- Qualitatis repetitio quando fiat.
- 4 Persona qualitas semper repetita ceterum in alia dispositione, in qua persona simpliciter repetitur, vide latius num. 12. & 17.
- 5 Ne quis, quod non concludat substitutum sub conditione, si sine liberis, quomodo procedat.
- 6 Substitutio fideicommissaria facta liberis solum postis in conditione valere non debet.
- 7 Substitutus, & is, cui sit substitutio, differre debent.
- 8 Agnatio, & familia per masculos, band per feminas conservantur.
- 9 Regula, si vinco vincenem te, multo magis vinco te, locum habet etiam in substitutionibus, & procedit, quando sumus circa idem, vel eadem, vel maior ratio militat.
- 10 Dilecti magis censentur ij, qui tempore testamenti erant in rerum natura, quam nondum nati.
- 11 Condicio, si sine liberis, in substitutione facta inter filios masculos institutos, & inter se substitutos solum de masculis intelligitur ex praesumpta mente testatoris, & quomodo haec praesumptio mens colligatur num. 13.
- 14 Qualitas adiecta personae in una oratione non ceterum repetita in alia oratione, in qua de eadem persona mentio fieret, et minus si de alia.
- 15 Mens testatoris diversa praesumitur ex diversitate verborum.
- 16 Apparet id eundem, quod ex coniecturis apparet.
- 18 Qualitas adiecta personae expressa in sequenti oratione non dicitur in praecedenti repetita.
- 19 Qualitatis repetitio quando facta censetur.
- 20 Liberi in conditione postis, quibus etiam fuit facta substitutio, dicuntur honorati, & maxima quando inter liberos, & ad conservationem agnationis plures substitutionum gradus testator fecisset.
- 21 Condicio, si sine liberis, an per ingressum monasterij deficiat ad exclusionem substituti.
- 22 Monasterium esse loco liberorum nullibi probatur.

E P I T O M E.

Liberorum appellatio non continet descendentes per feminam in substitutione facta filiis institutis hoc modo, & si vnus ex ipsis, & sui liberi decederent sine liberis, eisdem substituit alterum superiorem, & suos liberos, si testator filios masculos praetulit, & ex alijs dispositis appareat masculos descendentes feminis esse praefereandos testatorem voluisse. Et quando qualitas masculinitatis in conditione si sine liberis censetur repetita.

Condicio si sine liberis per ingressum monasterij ad fauorem substituti non deficit, quando substitutus est de liberis testatoris.

C O N S I L I V M C X I I I I.

VM super prima substitutione inter liberos Petri de Villars in eius testamento facta, quae est fidei commissaria ad d.l. si ff. ad Treb. in praesentia consultatione sit in primis laborandum, pmitto per ueritatis enucleationem, eam duos distinctos casus, seu duo diuersa capita continere arg. eorum, quae dixit Bart. in l. 3. §. filius ff. de lib. & posth. Primum, quod alter ex filiis primo loco institutus sine liberis legitimis, & naturalibus, decederet, secundum quod liberi alterius ex filiis institutis sine liberis legitimis, & naturalibus, decederent. Et in utroque casu, ut verba substitutionis aperte demonstrant, superiorem, & sui liberi substituti fuerunt, ordine tamen successiuo ad nos per Bart. in l. Gallus §. quidam recte, ibique alij ff. de lib. & posth. Primum casum, &

caput non euenissecludo, quoniam ambo filij instituti liberi decederunt, cum & Bartholomeus, eiusque liberi liberos adhuc superstitibus reliquerint, & Antonius cohaeres liberos, cum quibus mortuus est, habuerit. Et quis Ludouica eius filia non sit de illis, de quibus substituto loquitur, tamen Nicolaus, qui monasterium capax ingressus est, de illis, qui faciunt deficere conditionem illam, si decederint sine liberis l. filius ff. cum quis gl. ff. de leg. 1. & ibi Paul. Cast. & alij. Legit quoad partes, & personas ipsorum filiorum cohaerediti substitutionis condicio defecit, cum utroque cum liberis masculis, & feminis decederint l. ex facto §. si quis rogatus, & §. pen. ff. ad Treb. l. 1. de cond. inter. & l. non est sine liberis de verb. sign. cum alijs. Secundus autem casus, in quo liberi superiorem, eiusque liberi substituti fuerunt, de euenisse in persona duorum filiorum Antonij & Philiberi, & Ioannis, qui sine liberis post obitum Antonij patris sui decederunt. Et quis ad illorum portionem regulariter deberet dici vocati liberi Bartholomei, qui hoc in casu substituti sunt, et si adhuc Nicolaus, & Ludouica superstitibus sunt, §. si filii ff. de le. 2. l. Lucius §. Caio ad Treb. & Paul. Cast. & alios post Bart. in l. pen. C. de impube. & alijs substit. & in l. haeredes mei §. cum ita in materia fideicommissaria substitutionis ff. ad Treb. & Alex. in cons. 38. lib. 1. ubi si pluribus post illorum mortem facta fuerit substitutio, & contingat aliquem, seu aliquos ex illis pluribus decedere, substitutus ad eius, vel eorum portionem admittitur, & non expectata omnium morte: tamen hoc fallit, quod superest persona, quae ex praesumpta mente substituti excluderet arg. l. i. & ibi Paul. & Cuna. C. de cond. inter. Soc. post Bart. in d. §. cum ita in 1. conclus. posita in fideicommissaria substitutione in 1. limitat. col. 13. per d. l. pen. per rationem l. cum acutissimi C. de fideic. & l. gualiter cum aut C. de inst. & substit. sub cond. fac. & per eundem Soc. in cons. 249. li. 2. putat Nicolaus in casu nostro est de ijs, quae ex praesumpta mente liberos Bartholomei substitutos excludunt, ut probatur ex ijs, quod doctores cõiter, maxime Alex. uolunt in l. si pater impuberes in 2. col. ff. de vulg. & pup. & refert, ac sequitur Soc. in d. §. cum ita col. 14. qui praesupponunt eos, qui substituti de liberis testatoris, quique inter se ab intestato succedunt, esse de personis, quae ex praesumpta mente substituti excludant. Non possunt etiam liberi Bartholomei ex hac substitutione admitti, quia substitutio facta liberis institutorum facta fuit per nomen collectivum, & post mortem plurium liberorum, quae sunt inuicem substituti ad ea, quae uolunt doctores cõiter in d. §. cum ita, & ibi Soc. in materia fideicommissaria in 2. conclus. col. 16. cum loquatur igitur locus esset praedictae substitutioni, mors omnium liberorum Antonij debuit expectari. Sed cum duo tamen sic decederint, & adhuc duo alij superstitibus, Ludouica, quae de illis de liberis, arg. d. l. non est sine liberis, & Nicolaus, qui in monasterio professus est, & duobus est in hac consultatione tractandum. Primum, utrum liberi ex Ludouica Antonij filia nati comprehendantur illis uerbis, & casu, quo vnus ex ipsis, & sui liberi decederent sine liberis & c. Secundo, posito, quod non comprehendantur, an Nicolaus, qui est de illis liberis, ingressus monasterium, si in eo permanferit, & decederit, dicatur sine liberis decedere, nec ne, ad exclusionem liberorum Bartholomei institutorum. In his duobus, tota nostra consistit consultatio.

Venio itaque ad primum, in quo primo aspectu dicendum, quod liberi saltem mascululi ex Ludouica filia de liberis, quique conditionem illam, si sine liberis decederent, deficere faciant, quia liberi appellatio conditionibus filia testatoris, & nati ex ea ad substitutionem exclusionem continentur l. 1. ubi casus C. de cond. inter. gl. 1. in d. l. non est sine liberis, libentius finitur.